

**АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ**  
**ЯРЕБИЦАТА И ЛЕНИВИЯТ**

[chitanka.info](http://chitanka.info)

Една яребица си направила гнездо сред нивата на най-мързеливия селянин. Снесла яйца и измътила три яребичета. Расли пиленцата и порасли. Започнали да излизат от гнездото, разтваряли крилца, но още не можели да летят, защото били немощни. Лятото обагрило нивата с жълта боя. Натезжалите класове почнали да ронят зърно. Една сутрин стопанинът пристигнал на нивата, погледнал и се почесал по врата.

— Време е да прибера зърното. Утре ще повикам приятелите си да пожънем. Когато продам житото, ще им се отплатя.

Едно от яребичетата, което било наблизко, чуло тия думи на стопанина и се затекло при майка си:

— Мамо, да бягаме по-скоро, защото стопанинът отиде да вика приятелите си. Утре ще жънат нивата. Отиде ни гнездото!

— Не бойте се, деца — изчуруликала яребицата, — ние от тука няма да мръднем, докато стопанинът не се запретне сам да си пожъне нивата. Бъдете спокойни, щом очаква други да му свършат работата.

На другия ден селянинът пак пристигнал и пак се почесал по врата.

— Моите приятели не дойдоха, но аз ще повикам роднините си да пожънат житото.

Яребицата пак рекла:

— И тоя път, деца, бъдете спокойни.

Подир три дни ленивият селянин пристигнал ядосан и се заканил:

— Брей, никой не идва да пожъне тая нива, ама аз ще взема да я запаля, че каквото ще да става.

Като чула тая закана, яребицата припнала и извикала на малките яребичета:

— Бягайте, рожби, да бягаме, защото тоя мързелив човек може да го направи!

# ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

**МОЯТА БИБЛИОТЕКА**



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.